

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Praten over dromen

Vanuit de opkamer kijk ik over de beukenhaag naar het Masdiekie. Een aantrekkelijke horizon met een ooievaarsnest en oude bomen waarvan sommige zwaar begroeid met klimop. Daarachter ligt het dorp waarover wij allemaal onze dromen mogen indienen op praatavonden en in werkgroepen.

De uitnodiging voor deze bijeenkomsten ligt op mijn bureau. Ik ben er niet op in gegaan, dat wil zeggen ik ben niet komen praten of luisteren. Omdat ik 's avonds niet op mijn best ben, maar vooral omdat ik in deze opzet een heldere regie mis. In zo'n proces kan alles alle kanten op gaan. Dat wordt in de hand gewerkt door diezelfde uitnodiging, waarin in een hoeveelheid trefwoorden aangegeven wordt waar het de bewoners en belanghebbenden om zou kunnen gaan.

In mijn woorden: Orvelte als verdienmodel met een prettig leefklimaat. Geen woord over Orvelte zoals het dorp is bedoeld: dorp ingericht op basis van erfgoed en cultuurhistorie. Mijns inziens zijn de investeringen van miljoenen om dit te bereiken verantwoord geweest. Om de geschiedenis tastbaar te houden, te kunnen beleven en ervan te kunnen leren. Maar ook om erin te kunnen wonen en een bestaan verwerven! Echter wel binnen de cultuurhistorische waarden en het erfgoed.

Kunstenaars, ambachtslieden en ondernemers kwamen om te werken én te wonen. Zij zijn lang gebleven of gingen al snel weer weg. Zo lang ik hier woon, is met vallen en opstaan inhoud gegeven aan de doelen van behoud door exploitatie van Orvelte. En al is dit met gebreken en spanning gepaard gegaan, wij danken daar wel het cultuurhistorisch waardevolle en unieke karakter van Orvelte aan. Daarbij heeft het nogal eens ontbroken aan een heldere visie en een consequent beleid.

Het is van deze tijd om op voorhand de belanghebbenden te betrekken bij de planvorming. Een goeie zaak, maar daarmee houdt de verantwoordelijkheid van overheid en het 'maatschappelijk middenveld' (dit zijn organisaties en instellingen als de VABO en Het Drentse Landschap) niet op. Ik heb vaker meegemaakt dat in dergelijke sessies alle ruimte voor dromen wordt geboden, maar men komt in 2^e instantie met de beperkingen op de proppen.

Voor mij luidt de kardinale vraag voor de toekomst van het dorp: Is het Orvelter erfgoed de moeite waard om te behouden? Zo ja, hoe en door wie?

De beantwoording van deze vraag vereist meer dan praatgroepen en een 'proces van bottom-up'. De beantwoording vraagt om visie en het nemen van verantwoordelijkheden die het individuele belang overstijgen. Een visie die wel degelijk gevoed kan worden door de ideeën van bewoners en ondernemers. Daarvoor zijn bijeenkomsten met alle belanghebbenden zinvol. Maar zonder een visie als richtsnoer valt te vrezen dat iedereen na drie bijeenkomsten zijn eigen gang weer gaat.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Het gaat mij niet om behoud omwille van behoud (omdat het vroeger zo was), maar om behoud met een functionele betekenis. Niet het verdienmodel (in de zin van zo veel mogelijk verdienen) staat voorop maar de doelen met betrekking tot cultuurhistorisch erfgoed.

Bijvoorbeeld met behulp van actuele in het hele dorp geïntegreerde thema's als voedsel of energie. Orvelte in haar geheel uitdragen als functionerende samenleving, met producten uit verleden en heden. Het dorp is dan meer dan decor, het geeft inhoud.

Moderne communicatiemiddelen, gerelateerd aan het oude erfgoed en nieuwe lokale producten maken het meer dan ooit mogelijk om het verhaal van dorp en landschap overal te vertellen. Ik hoop met deze droom de werkgroep die bovenstaande thematiek als huiswerk heeft mee gekregen een steuntje te geven.